

Notă de informare privind jurisprudența Curții – Nr. 118

Aprilie 2009

Brândușe împotriva României - 6586/03

Hotărârea din 07.04.09 [Secția a III-a]

Art. 8

Art. 8 § 1

Dreptul la respectarea vieții private

Celula unei persoane private de libertate este considerată a fi unicul „spațiu vital” pe parcursul mai multor ani: art. 8 aplicabil Noxe olfactive provenite de la un depozit aflat în apropierea celulei persoanei private de libertate și care-i afectează calitatea vieții și confortul său: *încălcare*

În fapt: Reclamantul a fost condamnat la pedeapsa cu închisoarea de 10 ani pentru înșelăciune. Pe durata arestării sale preventive, a fost deținut la sediul Poliției Arad și a fost transferat, în urma condamnării sale, în Penitenciarele Timișoara și Arad, unde și-a ispășit cea mai mare parte din detenție până în prezent. Reclamantul a introdus o acțiune în care se plânge de condițiile de detenție și de faptul că, în Penitenciarul Arad, trebuie să suporte aerul poluat și mirosurile pestilențiale provenind de la un fost depozit de deșeuri menajere aflat la aproximativ douăzeci de metri de penitenciar. Acest fost depozit, administrat de societatea S., aflată, de asemenea, în administrarea Primăriei Municipiului Arad, funcționase din 1998 până în 2003. Cererile reclamantului au fost respinse de instanțele interne.

În drept: Art. 3 – Reclamantul se plânge de condițiile de detenție din sediul Poliției Arad și din Penitenciarele Timișoara și Arad, în special de suprapopularea din celule, de proasta calitate a hranei și de condițiile de igienă. Cu toate că, în speță, nimic nu demonstrează că a existat intenția reală de a-l umili sau înjosi pe reclamant, absența unui asemenea scop nu poate exclude constatarea încălcării art. 3. Condițiile de detenție în litigiu, pe care reclamantul a trebuit să le suporte pentru mai mulți ani, l-au supus pe acesta unei probe de o intensitate ce depășește nivelul inevitabil suferinței inerente detenției.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Art. 8 – Aplicabilitate: În prezenta cauză, susținerile reclamantului în privința noxelor olfactive puternice pe care trebuie să le suporte se întemeiază pe mai multe elemente, printre care studiile de impact asupra mediului întocmite de experți la cererea autorităților și care confirmă că nivelul de poluare a aerului în perimetrul depozitului de deșeuri era foarte ridicat ceea ce genera un „disconfort total” pentru locuitorii din imobilele învecinate. Reținând că starea de sănătate a reclamantului nu a fost afectată din cauza învecinării cu vechiul depozit de deșeuri, trebuie să se constate, având în vedere concluziile studiilor menționate anterior și durata pe parcursul căreia reclamantul a suportat noxele respective, că atât calitatea vieții, cât și confortul persoanei respective au fost afectate într-un mod care a adus atingere vieții sale private și care nu era o simplă consecință a regimului privativ de libertate. Capătul de cerere formulat de reclamant se referă la aspecte care depășesc cadrul condițiilor de detenție propriu-zise și care

se referă, de asemenea, la singurul „spațiu vital” de care dispune persoana în cauză de mai mulți ani. Prin urmare, art. 8 este aplicabil în speță.

Cu privire la fond: Autoritățile române sunt responsabile de emanațiile și de noxele olfactive de care se plânge reclamantul, întrucât societatea S. era administrată de Primăria Municipiului Arad. De asemenea, transferul responsabilității de la primărie către societate a avut loc de-abia în februarie 2006, și chiar și după această dată, autoritățile de mediu au stabilit obligații în sarcina directă a primăriei pentru închiderea depozitului de deșeuri. În plus, reiese din dosar că acel depozit de deșeuri a funcționat în mod efectiv din 1998 până în 2003 și că depozitul a continuat să fie utilizat de către persoane particulare, întrucât autoritățile nu adoptaseră măsuri în vederea închiderii efective a amplasamentului. Or, pe parcursul întregii perioade, depozitul nu a primit autorizațiile necesare nici pentru funcționare, nici pentru închidere. Ca urmare a nerespectării procedurii necesare, autoritățile locale nu au respectat mai multe dintre obligațiile lor. Pe de altă parte, deși autorităților competente le revenea obligația de a dispune efectuarea prealabilă a unor studii pentru măsurarea efectelor activității poluante în cauză astfel încât să se permită stabilirea unui just echilibru între diversele interese concurente implicate, doar *a posteriori*, autoritățile locale și-au îndeplinit această obligație. Or, aceste studii au constatat că activitatea desfășurată era incompatibilă cu cerințele de mediu, că poluarea puternică din perimetrul respectiv depășea normele stabilite și că persoanele care locuiau în apropiere trebuiau să suporte noxe olfactive semnificative. Autoritățile competente au sancționat în mod explicit Primăria Municipiului Arad pentru absența pe amplasamentul depozitului a mijloacelor de informare și de avertizare a publicului cu privire la riscurile generate asupra mediului și asupra sănătății populației de existența depozitului de deșeuri, în privința căruia lucrările de închidere și de reconstrucție ecologică nu fuseseră realizate. În cele din urmă, procedurile privind lucrările de închidere a vechiului depozit din apropierea Penitenciarului Arad sunt încă în desfășurare, iar Guvernul nu a prezentat informații cu privire la stadiul de avansare – nici măcar la cel de început – a acestor lucrări de închidere și de reabilitare a depozitului, lucrări a căror finalizare era estimată pentru 2009. Întrucât statul pârât nu și-a îndeplinit obligațiile ce decurg din art. 8 din Convenție, este necesar să se constate că a fost încălcat dreptul reclamantului la respectarea vieții sale private, în sensul acestui articol.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Art. 41 – 8 000 EUR reclamantului pentru prejudiciul moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru a accesa *Note de informare privind jurisprudența* ([Notes d'information sur la jurisprudence](#))